

Länsstyrelsen
Västerbotten

Yttrande

1 (10)

Datum

Ärendebeteckning

2021-12-16

551-10183-2021

Miljödepartementet

m.remissvar@regeringskansliet.se

Svar på remiss avseende säkerhet vid hantering av utvinningsavfall, M 2021/02019

Beslut

Länsstyrelsen Västerbotten tillstyrker i stort förslaget i den del det avser verksamheter som omfattar gruvdrift eller gruvanläggning men avstyrker förslaget för andra verksamheter såsom att täktverksamhet skulle omfattas av kravet på avfallshanteringsplan enligt förordningen (2013:319) om utvinningsavfall.

I övrigt lämnar Länsstyrelsen följande synpunkter och förslag.

- Det behöver förtydligas att vid tillståndsprovning av en gruvverksamhet ska säkerhet ställas och prövas för samtliga delar av verksamheten enligt samma bestämmelse. Det är olyckligt ifall det behöver ställas olika säkerheter för samma verksamhet för att kunna bedöma verksamhetens tillåtlighet. Förslaget gäller endast utvinningsavfall och inte exempelvis dammkonstruktioner, kemikalier, anläggningar, kontroll eller uppföljning.
- Utformningen av föreslagna 15 kap. 36 a § och 22 kap. 25 h §§ miljöbalken bör ändras och utformas med utgångspunkt i den formulering vad gäller att avhjälpa miljöskada som anges i 16 kap. 3 § miljöbalken.
- Det behöver ytterligare ses över om (endast) föreskriftsrätt är det lämpligaste sättet att reglera säkerhetens storlek (SGI) och form (Riksgälden). Länsstyrelsen anser att det skulle vara effektivare att reglera hur storleken ska beräknas samt vilka former som ska godtas direkt i föreskrifter.
- Det behöver ytterligare ses över vilka myndigheter som ska ha föreskriftsrätt och ordningen i dessa processer samt vilka som ska yttra sig vid tillståndsprovning och provning av godkännande av säkerheter. Länsstyrelsen konstaterar att Naturvårdsverket idag har föreskriftsrätt och en tillsynsvägledande roll till utvinningsavfallsförordningen samt

att Länsstyrelsen och SGU är de myndigheter som har praktisk erfarenhet av efterbehandling av gruvverksamheter.

- Texterna som förklarar innebörden av föreslagna 22 kap. 25 h § p. 2 miljöbalken bör ses över.
- Att ett tillägg görs i den föreslagna 5 § förordningen om säkerheter vid utvinningsverksamhet, så att det framgår att en säkerhet ska vara *enkel* att ta i anspråk för att anses vara godtagbar.
- Process och rutiner avseende hantering och förvaring av säkerheter samt meddelande om utgång av provningar kommer att behöva klargöras vad gäller provningar av säkerhetens godkännande för gruvverksamheter.
- Riksgäldskontoret ska även ha tillsynsansvaret för säkerhetens storlek vad gäller gruvverksamheter.
- Föreslagna 13 § förordning om säkerheter vid utvinningsverksamhet ska tas bort eller ändras på sådant sätt att utgångspunkten istället är att om det visar sig att en ianspråktagen säkerhet inte i sin helhet behöver användas, för att täcka kostnaderna för fullgörandet av de skyldigheter som ankommer på verksamhetsutövaren, ska återstående medel återbetalas.

Sammanfattande bedömning

Länsstyrelsen Västerbotten (nedan benämnd Länsstyrelsen) anser att det är välkommet med förändringar av dagens system för ekonomiska säkerheter. Syftet med förslagen är att minska statens risker, samtidigt konstaterar Länsstyrelsen att regeringen har en målsättning att tillskapa effektivare tillståndsprocesser. Att föra in två nya aktörer i provningsprocessen riskerar att komplicera provningarna ytterligare, särskilt om förslaget också omfattar täkter. Länsstyrelsen föreslår därför ett antal ändringar för att skapa ett transparent och enkelt system.

Att nu ändra systemet för vissa verksamheter utan att säkerställa att samma system (eller i princip samma system) skulle kunna tillämpas på andra miljöfarliga verksamheter anser Länsstyrelsen kan vara till nackdel för genomförandet av önskvärda förändringar med ett sådant helhetsperspektiv.

Det saknas uppgifter om hur många täktverksamheter som omfattas av kravet på avfallshanteringsplan (se promemorian s. 86). Länsstyrelsens nuvarande tolkning innebär att de allra flesta täktverksamheter är undantagna från kravet om avfallshanteringsplan.

Detta utifrån att t.ex. skutsten och slam från sedimentationsanläggningen kan användas i produktionen och att avbaningsmassor ses som en säkerställd resurs för framtida efterbehandling. Frågan om täkterna omfattas av utvinningsavfallsförordningen har dock varit uppe för diskussion bl.a. i samband med Naturvårdsverkets arbete med att uppdatera handboken om återvinning av avfall i anläggningsarbeten. Länsstyrelsen har uppfattat att det finns skilda synsätt på hur bestämmelserna ska tolkas vad gäller täktverksamhet. Det är därför oklart i hur många ärenden de föreslagna bestämmelserna framgent skulle komma att tillämpas. Beroende av hur bestämmelserna i utvinningsavfallsförordningen tolkas skulle det för Länsstyrelsens del kunna handla om några enstaka ärenden per år eller att upp emot ca hälften av samtliga tillståndsärenden avseende miljöfarlig verksamhet skulle omfattas av de föreslagna bestämmelserna. Om de föreslagna bestämmelserna skulle genomföras riskerar det att uppstå en situation där det finns skilda synsätt mellan myndigheter på vilka täktverksamheter som omfattas om det inte är klarlagt hur utvinningsavfallsförordningen ska tolkas i detta avseende.

Olika förfaranden och bestämmelser för olika typer av miljöfarliga verksamheter som tillståndsmyndigheten har att pröva riskerar att leda till oklarheter som ger en osäkerhet vid hantering och prövning av säkerheter, vilket inte är bra ur effektivitetshänseende för tillståndsprovningen. Bedömningen av de ekonomiska säkerheternas storlek och form är vidare inte svårare i ett normalt täktärende än t.ex. ett ärende avseende en vindkraftpark. Tvärtom anser Länsstyrelsen att det idag t.ex. finns mer standardiserade modeller för beräkningen av säkerheternas storlek vad gäller täkter i jämförelse med vindkraftparker. Det är även länsstyrelsens uppfattning att frågan om säkerhetens form ofta är lika, eller mer, komplex i ärenden avseende vindkraft än täkter. En skillnad i hanteringen och de krav som ställs på säkerheten för dessa två olika exempel av ärenden framstår därför som omotiverad.

Det kan konstateras att en förändring av dagens system i promemorian främst motiveras av vad som framkommit om ekonomiska säkerheter för gruvindustrin. Vad gäller övriga verksamheter t.ex. täkter som eventuellt omfattas av de nu föreslagna ändringarna finns inte utrett att motsvarande omständigheter skulle vara gällande. Vad gäller gruvverksamheter särskiljer sig dessa dock från många andra miljöfarliga verksamheter med beaktande av säkerheternas storlek och att betydande belopp kan komma att behövas både initialt och för olika delar av efterbehandlingen under en längre tid. Även om Länsstyrelsen skulle föredra ett förbättrat system vad gäller ekonomiska säkerheter som gäller samtliga miljöfarliga verksamheter ser Länsstyrelsen därför ändå att det nu är motiverat att reglera systemet för ekonomiska säkerheter särskilt vad gäller gruvverksamheterna.

Mot denna bakgrund avstyrker Länsstyrelsen förslaget i den del det avser andra verksamheter än gruvsdrift eller gruvanläggning.

De synpunkter och förslag som Länsstyrelsen i övrigt lämnat avseende vissa delar av promemorians förslag redovisas nedan.

6.1 Vad säkerheten ska täcka

Länsstyrelsen instämmer i förslaget att säkerheten ska täcka fullgörandet av de skyldigheter som gäller *för samtliga delar av verksamheten* (s.43-44 promemorian).

Det komplicerar hanteringen och prövningen om säkerhet ska ställas enligt olika bestämmelser för olika delar av verksamheten vid samma prövning. I promemorian anges även ”För samtliga nu nämnda verksamheter kvarstår alltså möjligheten att ställa krav på säkerhet enligt 16 kap. 3 § för de delar av verksamheten som inte omfattas av de särskilda kraven på säkerhet i 9 kap. 6 e §, 15 kap. 35 § och 15 kap. 36 a § miljöbalken.” (s. 38-39).

Länsstyrelsen anser att det därför behöver förtydligas att vid tillståndsprövning av en verksamhet ska säkerhet ställas och provas för samtliga delar av verksamheten enligt samma bestämmelse.

Utformningen av föreslagna 15 kap. 36 a § och 22 kap. 25 h §§

I nuvarande lydelse av 16 kap. 3 § miljöbalken anges ”... får för sin giltighet göras beroende av att den som avser att bedriva verksamheten ställer säkerhet för kostnaderna för det avhjälpande av en miljöskada och de andra återställningsåtgärder som verksamheten kan föranleda ...”.

I promemorian anges uttrycket ”åtgärder för att stänga, återställa och följa upp verksamheten” för vad en ekonomisk säkerhet ska täcka. (se bl.a. s. 34). Länsstyrelsen anser att nuvarande lydelse av 16 kap. 3 § miljöbalken bättre speglar detta än de föreslagna bestämmelserna.

Genom att generellt hänvisa till skyldigheter som gäller genom tillståndsvillkor blir det väldigt omfattande och avser i utgångsläget inte endast villkor om återställning eller efterbehandling utan bör även träffa andra typer av villkor som föreskrivits i tillståndet. På samma sätt är det inte alla skyldigheter enligt lagstiftningen som säkerheten ställs i syfte att täcka. Det är av vikt att det blir tydligt i vilket syfte säkerheten ska ställas och vilken typ av åtgärder den ska täcka.

Det framgår inte att syftet med säkerheten och vad den ska täcka skulle vara annan än för de fall där säkerhet ställs enligt 16 kap. 3 § miljöbalken. Företrädesvis bör formuleringen därför kunna skrivas med utgångspunkt i 16 kap. 3 § miljöbalken. Detta skulle ge fördelar avseende att åtaganden i utställda säkerheter skulle kunna

formuleras på ett likartat sätt oavsett för vilken typ av miljöfarlig verksamhet säkerheten ställs. Det skulle även motverka att innebörden av bestämmelserna vid tillämpningen skulle tolkas på skilda sätt och därigenom ge upphov till olika krav och hantering för olika miljöfarliga verksamheter.

Länsstyrelsen lämnar följande förslag på möjlig utformning.
... Säkerheten ska säkerställa fullgörandet av de skyldigheter, för det avhjälpande av en miljöskada och de andra återställningsåtgärder som verksamheten kan föranleda, som gäller enligt denna balk samt de föreskrifter och tillståndsvillkor som har meddelats med stöd av balken.

6.4 Föreskrifter om hur en säkerhet ska beräknas

Länsstyrelsen anser att det finns ett behov av ytterligare reglering av säkerhetens storlek. SGI föreslås få meddela ytterligare föreskrifter om hur en säkerhet ska beräknas. Detta motiveras med den kompetens som SGI har vad gäller efterbehandlingsmetoder t.ex. vilken kvalitet och tjocklek av morän som krävs för täckning (s. 52). Länsstyrelsen konstaterar att det normalt är Länsstyrelsen, Naturvårdsverket och SGU som brukar yttra sig i tillståndsärenden för de verksamheter som kan komma att omfattas av föreslagna bestämmelser. Dessa myndigheter har därigenom en kunskap om t.ex. innehåll i ansökningshandlingar och olika förutsättningar för verksamheterna. SGI har, i jämförelse med Riksgälden, inte utpekats för att vara remissinstans för att yttra sig i ärendena. Naturvårdsverket är vidare den myndighet som har en vägledande roll för många av de frågor som omfattas av prövningen bl.a. vad gäller utvinningsavfall.

Länsstyrelsen kan vidare konstatera att avfallshanteringen, även om den ofta är central, endast utgör en del av behovet av den ekonomiska säkerheten som föreskrivs vad gäller gruvverksamheter. Det finns andra betydande aspekter om säkerhet som innefattar kontroll, uppföljning, kemikalier, avfall, förorenad mark, anläggningar, byggnader och dammkonstruktioner. Till detta kommer frågor där kompetens inom det finansiella området krävs såsom uppräkningsavseende framtida kostnadsökningar. Hur detta fastställs kan även påverka vilken typ av säkerhet som kan ställas.

Mot bakgrund av att kompetens krävs inom en rad olika områden anser Länsstyrelsen att det finns behov av att ytterligare se över om föreskriftsrätt är det lämpligaste sättet att reglera säkerhetens storlek eller om det går att samla kunskap från olika aktörer och redan i utgångsläget närmare reglera detta t.ex. i den föreslagna förordningen om säkerheter vid utvinningsverksamhet. Länsstyrelsen ser även att det finns ett behov av att ytterligare se över vilka roller olika aktörer ska ha och att det finns en samstämmighet mellan olika aktörers uppgifter under olika delar av processen, men även i förhållande till

vilka roller de och andra myndigheter redan har. Se vidare avseende detta under kommande rubriker.

6.5 Yttrande från Riksgäldskontoret i tillståndsprövningen

Enligt förslaget är det Riksgälden som ska lämna en bedömning av säkerhetens storlek till prövningsmyndigheten (s. 52). Bedömningen sker innan tillståndsprövningen slutförts och måste därför utgå från verksamhetsutövarens ansökan vad gäller utformningen och omfattningen av verksamheten. Vad gäller ansökans innehåll gällande efterbehandlingsmetoder och dylikt bör det vara SGI utifrån vad som anges i föregående avsnitt som är den myndighet som genom sin kompetens främst skulle kunna bedöma om dessa är godtagbara och vad annars möjliga alternativa utföranden skulle innebära för skillnad i kostnadshänseende. Som angetts ovan finns det dock även annan kompetens som behövs för bedömningen. Den myndighet som yttrar sig över säkerhetens storlek bygger upp en kompetens och följer med i utvecklingen genom att den får en inblick i förutsättningarna i många ärenden. Denna myndighet bör därför även vara lämpligast att föreskriva om närmare reglering vad gäller säkerhetens storlek. Länsstyrelsen anser därför att den myndighet som ges föreskrifträtt även bör vara den myndighet som yttrar sig över säkerhetens storlek till prövningsmyndigheten.

6.6 Villkor i tillståndet

Enligt föreslagna 22 kap. 25 h § miljöbalken ska villkor om att den säkerhet som ställs enligt 15 kap. 36 b § fortlöpande ska vara giltig och i kraft föreskrivas. I promemorian hänvisas till att detta utgör grunden för den efterkommande bedömningen av vilken form av säkerhet som ska ställas för att säkerheten ska vara betryggande för sitt ändamål och därmed godtas (s. 55). Länsstyrelsen uppfattar att detta anknyter till den prövning som görs när en säkerhet ställs efter det att ett tillstånd beviljats. Säkerheten kan då endast godkännas om kravet om att den fortlöpande ska vara giltig och ikraft uppfylls.

På sidan 68 anges att ”Av förslaget till 22 kap. 25 h § miljöbalken framgår att en verksamhet varken får påbörjas eller drivas om inte godtagbar säkerhet har ställts”.

Vad som avses med ”påbörjas” kan kopplas till att tillståndet för sin giltighet ska göras beroende av att säkerhet ställs i enlighet med föreslagna 15 kap. 36 a § miljöbalken. Länsstyrelsen anser dock att det inte är lika klart vad som avses med ”drivas” i detta sammanhang. Om verksamhet inte får drivas enligt tillståndet, torde detta vara att likställa med en återgång av giltigheten av tillståndet, i vart fall för en tid (jfr. 24 kap. 3 § miljöbalken).

På sidan 101 i promemorian anges vidare bl.a. ” Enligt andra punkten ska tillståndsdomen innehålla villkor om att en förutsättning för att få driva verksamheten är att det hela tiden finns en betryggande säkerhet. Det ska alltså genom villkor i tillståndsdomen säkerställas att verksamheten endast får drivas om det fortlöpande finns en giltig och godtagbar säkerhet i kraft både vad gäller storlek och form.”

Eftersom det anges att det fortlöpande ska finnas en säkerhet som är godtagbar både vad gäller storlek och form behöver det tydliggöras hur detta förhåller sig till om tillsynsmyndigheten finner att säkerheten inte längre anses betryggande för sitt ändamål (10 § föreslagna förordningen om säkerheter vid utvinningsverksamhet) eller inte längre anses tillräcklig (24 kap. 5 § p. 12 miljöbalken). Kan verksamhetsutövaren då direkt anses ha brutit mot ett sådant villkor?

Länsstyrelsen anser att det i texten som förklarar bestämmelsens innehåll finns otydligheter som kan ge upphov till tolkningssvårigheter. Dessa delar bör därför ses över.

7.2 Godtagbara former av säkerhet

Redan idag formuleras säkerheter som ges in i ärenden på en rad olika sätt som kan begränsa dess giltighet och/eller möjligheterna att ianspråka säkerheten. För prövningsmyndigheterna som saknar mer ingående finansiell kompetens kan det vara svårt att förutse vilka verkningar särskilda skrivningar i praktiken kan få. Särskilt eftersom skrivningarna kan formuleras på olika sätt och förekomma i olika kontext. Standardiserade åtaganden och klausuler skulle därför vara till stor hjälp och effektivisera prövningen. Länsstyrelsen anser att det redan idag finns ett behov av att ställa generella krav på de typer av säkerheter som marknaden erbjuder (jfr. s. 64).

I likhet med vad som anges under avsnitt 6.4 avseende beräkningen av säkerhetens storlek anser därför Länsstyrelsen att det finns behov av att ytterligare se över om det redan i utgångsläget närmare går att reglera säkerhetens form t.ex. i den föreslagna förordningen om säkerheter vid utvinningsverksamhet.

Det bör, liksom idag, dock ändå fortsatt kunna förekomma att nya varianter och justerade formuleringar utformas i ställda säkerheter. I jämförelse med vad som är föreslaget avseende säkerhetens storlek finns inte jämte föreskriftsrätten någon aktör utpekad för att yttra sig över säkerhetens form. Såsom angetts tidigare anser Länsstyrelsen att det för t.ex. tåktverksamheter idag finns standardiserade modeller för beräkningen av säkerheternas storlek. Prövningsmyndigheten skulle därför i många fall vara mer behjälpt av en granskning och yttrande över säkerhetens form i de fall prövningsmyndigheten anser att sådant behov föreligger.

Länsstyrelsen anser att det därför även ytterligare bör ses över om föreskriftsrätten ska kompletteras med att någon aktör, vid behov, även har att yttra sig över säkerhetens form vad gäller andra verksamheter än de som omfattar gruvdrift eller gruvanläggning.

Utformningen av föreslagna 5 § förordningen om säkerheter vid utvinningsverksamhet.

Att en säkerhet kan tas i anspråk kan anses uppfyllt även om den kan tas i anspråk först efter en lång tid och/eller efter ett administrativt betungande eller kostsamt förfarande. Länsstyrelsen föreslår därför att det redan i förordningen regleras att en säkerhet *enkelt* ska kunna tas i anspråk för att vara godtagbar. Länsstyrelsen anser att det bättre speglar den bakgrundsbeskrivning som anges som motiv för bestämmelsen (s. 63-64).

7.3 Prövning av säkerhetens form vid gruvverksamhet

Enligt förslaget ska verksamhetsutövare som ska ställa säkerhet enligt villkor i ett tillstånd till gruvdrift eller gruvanläggning anmäla den eller de säkerheter som ställts till Riksgäldskontoret (s. 65).

Länsstyrelsen vill i denna del uppmärksamma att det är viktigt att det klargörs hur säkerhetshandlingar i original ska hanteras och förvaras. Detta eftersom tillsynsansvaret avseende de ekonomiska säkerheterna enligt förslaget blir uppdelat vad gäller verksamheter som omfattar gruvdrift eller gruvanläggning. Det är även viktigt att Riksgäldskontoret förutom att meddela verksamhetsutövaren även meddelar tillsynsmyndigheten avseende miljötillsynen och den ekonomiska säkerhetens storlek när myndigheten funnit att en säkerhet är betryggande.

7.4 Nya tillsynsuppgifter för Riksgäldskontoret

Enligt förslaget ska tillsynen vad gäller om säkerheten är betryggande (formen för säkerheten) ske av Riksgäldskontoret för verksamheter med tillstånd för gruvdrift eller gruvanläggning. Tillsynsansvaret för frågor om beräkningen av säkerhetens storlek och när och hur en säkerhet får tas i anspråk ligger kvar på Länsstyrelsen (s. 70).

Riksgäldskontoret yttrar sig över beräkningen av säkerhetens storlek inför domstolens prövning av tillståndet när storleken av den säkerhet som ska gälla fastställs i villkor. Länsstyrelsen anser att säkerhetens storlek även kan vara nära förknippad med säkerhetens form t.ex. genom regleringar av hur uppräknings av det fastställda säkerhetsbeloppet ska ske. För bedömningen av om säkerhetens storlek är tillräcklig är även kompetens inom det finansiella området såsom avseende prisutveckling inom olika branscher av betydelse. Länsstyrelsen anser därför att tillsynen över säkerhetens storlek och form inte ska vara uppdelad på olika myndigheter utan att

Riksgäldskontoret även ska ha tillsyn över säkerhetens storlek. Länsstyrelsen bör dock som tillsynsmyndighet för miljötillsynen underrätta Riksgäldskontoret om omständigheter som noteras inom ramen för den tillsynen och som kan vara av betydelse för om säkerhetens form och storlek fortsatt är godtagbar.

Länsstyrelsen anser att det är svårt att förstå vad som menas med tillsynsansvaret vad gäller när och hur en säkerhet får tas i anspråk. Tillsynsmyndigheten för miljöprövningen är den myndighet som bäst kan avgöra behovet av att en säkerhet tas i anspråk och ska därför, enligt Länsstyrelsens mening, även vara den myndighet som faktiskt kan begära att säkerheten ska realiseras. Vad gäller utformningen av säkerheten vad gäller möjligheten till ianspråktagande anser Länsstyrelsen dock att detta är en del av formen för säkerheten. Ytterligare en aspekt är att tillsynsansvaret för tillståndspliktig miljöfarlig verksamhet kan överlåtas till kommunal nämnd.

7.5 När en säkerhet får tas i anspråk

Det föreslås att det ska regleras att säkerheter får tas i anspråk endast i den omfattning som behövs för att täcka kostnaderna för fullgörandet av de skyldigheter som säkerheten är avsedd att täcka (s. 72).

Länsstyrelsen anser att det framstår som självklart att en myndighet inte utan skäl kan ta i anspråk en säkerhet. Vad gäller hur stor del av säkerheten som ianspråk tas har myndigheten vidare att tillämpa proportionalitetsprincipen (5 § förvaltningslagen (2017:900)). Det som regleras i bestämmelsen kan således redan anses följa av allmänna rättsliga principer som myndigheten har att följa. Länsstyrelsen anser att utformningen av bestämmelsen dock kan ge upphov till olika invändningar från garantiställare och/eller verksamhetsutövare. T.ex. att myndigheten måste prestera en mer eller mindre detaljerad redovisning av hur mycket olika åtgärder kommer att kosta för att säkerheten ska utbetalas eller att det endast är behövt att täcka kostnader till den del kostnaderna är reella dvs. de facto uppstått.

Det kan uppstå behov av att tillsynsmyndigheten snabbt kan säkra medel för efterbehandlings- och återställningsåtgärder. I en situation där verksamhetsutövaren inte fullgjort sina skyldigheter och kanske inte heller medverkar genom att lämna information osv. kan det finnas oklarheter avseende hur verksamheten bedrivits och vilka åtgärder det är som krävs. Det kan behövas att vissa åtgärder initialt vidtas för att få en närmare uppfattning om hur det vidare efterbehandlingsarbetet därefter bör utföras och under hur lång tid vissa åtgärder måste pågå. Övervakningsåtgärder kan även behöva pågå under en mycket lång tid. Det är därför svårt att alltid initialt presentera närmare kostnadsberäkningar. Om det står klart att åtgärder kommer att behöva vidtas men omfattningen och tidsutdräkten är oklar bör myndigheten ändå kunna ianspråkta hela säkerheten för att säkerställa att medel

finns tillgängliga. Länsstyrelsen anser att om det finns behov av att reglera denna fråga så ska regleringen istället utformas utifrån att om det visar sig att en ianspråktagen säkerhet inte i sin helhet behöver användas för att täcka kostnaderna för fullgörandet av de skyldigheter som ankommer på verksamhetsutövaren ska återstående medel återbetalas. Länsstyrelsen anser därför att 13 § förordning om säkerheter vid utvinningsverksamhet ska tas bort eller ändras.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Helene Hellmark Knutsson med biträdande enhetschef Robert Erixon som föredragande. I den slutliga handläggningen har också länsjurist Theresia Brundin medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Så här hanterar Länsstyrelsen personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa finns på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.